

## A féltékeny őrmester gyilkos-merénylete.

(Saját tudósítónktól.) Majdnem gyilkossá tette a féltékenység ördöge T. I. tartalékos őrmestert, aki békeidőben házmester Szegeden a Petőfi Sándor-sugárút 25. számú házában. Az őrmester két hónappal ezelőtt két hetit szabadságra Szegedre érkezett, hogy egy szegedi leánnyal az esküvőjét megtartsa. December elején letelt a szabadsága, visszautazott a csapattestéhez.

Csütörtökön este a fiatal asszony, aki egész nap szorgalmasan dolgozott odahaza, felöltözködött és kiment a korzóra sétálni. Séta közben találkozott férjének egy barátjával, aki Szegeden teljesít katonai szolgálatot. Letértek az Oroszlán-utcán keresztül a Tisza-partra, ahol sokáig elbeszélgettek. Az asszony nagyon búsult azon, hogy az urának pár napi együttlét után vissza kellett menni a harctérre. A katona megnyugtatta az asszonyt, biztatta, hogy nemsokára visszajön az ura, hiszen már nem tarthat soká a háború.

Nyolc óra tájban csendesen elindultak, a férfi ajánlkozott, hogy hazakiséri. Mikor az Európa-szálloda elé értek, a nő ijedten felkiáltott:

— Jézus Mária, az uram!

A másik pillanatban egy katona ugrott ki a kapu alól, — most már a férfi is felismerte T. I.-t — és nyitott zsebkését az asszony nyakába vágta. Éppen arra ment egy őrnagy, aki látta, mikor az őrmester neki ugrott az asszonynak, oda lépett és T. I.-t letartóztatta. Telefonozott az őrnagy a katonai készenlétségért, amely az őrmestert be-  
kísérte.

Nagy csődület támadt a megszu-  
rt asszony körül, orvost hívtak, aki bekötözte a sebet. Megállapította az orvos, hogy a szúrás nem sértett nemesebb részeket. Az asszonyt a lakásán ápolják, néhány nap alatt teljesen fel fog épülni. Nem is sejt, miért követte el az ura ellene a merényletet. Ő ezért ijedt meg, mikor a férjét meglátta, mert tudta, hogy az ura féltékeny természetű.

Az őrmestert a honvédhadosztály bíróság fogházában kihallgatták. Azt vallotta, hogy néhány napi szabadságot kért a századparancsnokától, hogy hazajöhessen, mielőtt ismét a harctérre megy. Nem bizott az asszonyban és ahogy a tények bizonyítják, volt is rá oka.

Azok, akik ismerték az asszonyt, viszont ennek az ellenkezőjét bizonyítják. Az ismerősök, a szomszédok tisztességes asszonynak tartják T. I.-t.

### Nemzeti-szálloda

(volt Konrád) Róka-  
utca 6. sz., Szeged-  
pályaudvarral szemben  
Gyönyörűen átalakítva  
tisztá szobák 2 koronától kezdve. — Kávéház  
egész éjjel nyitva.

**Begyűjtáshoz** legolcsóbb  
a **papir-hulladék**. Kb. 70 kilós bá-  
lákba préselve **2 koronáért** kapható

**Várnay L.** papirkeres-  
kedésében.

## HIREK

0000

**A török Vörös Félhold képeslevelező-  
lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bi-  
zottság, (Budapest, képviselőház.)**

### Valami hiányzik...

(Saját tudósítónktól.) Sohasem tudtam megérteni, mi huzza-vonzza az embereket a kávéházba. S akik megszokták, annyira ragaszkodnak hozzá, hogy majd minden asztalon ott áll a tilalomfa: *Törzsasztal*.

Egy-egy törzsasztal vendégei többnyire ugyanegy foglalkozási körből kerülnek ki, azért a törzsasztaltól másokat eltiltó táblán gyakran rajta van valami jelvény: feliratos zászlócska, gépfegyver, repülőgép stb. képe, sokszor igen ügyes, néha primitív rajzban, vagy papírból kivágott figura alakjában. Kitől milyen művészet telik. A háború megindulásakor, bizonyára a tömegvonzás erejénél fogva — más okát nem tudom — én is kávéházba kezdtem járogatni. A kávéház volt a hírleadó és hirgyűjtő tanyája. Itt tudtak mindent legelőbb és mindent jobban. S a kávéházat úgy megszoktam, hogy azóta minden este ott ülök. Minden este, mert ebben a háborús világban az ember nem ér rá nappal is kávéházazni. Persze ebből egyáltalán nem az következik, hogy a kávéházak nappal konganak az ürességtől. Eleinte nagyon bántott a folytonos muzikaszó. Azért is, mert úgy tartottam, hogy nem illik a zajos mulatozás akkor, amikor fiaink, testvéreink, férjek és apák a harctéren vérzenek. Sokszor annyira izgattott a muzika, hogy szerettem volna felugrani idegességemben. De odakötött a székemhez az — ujság. Az ujságok háborús cikkei egész új világot tártak elém és olvastam, olvastam, faltam a betűt. Már csak néha zugolódtam a cigányzene ellen és ilyenkor már szívesen kompromisszumra léptem volna, hogy jól van jól, játsszanak hát nap, de legyen hetenkint legalább egy zenementes nap. Vagy legalább kéthetenkint. Végül abba is beletörődtem volna, bár havonkint nem játszott volna legalább egy este a cigány.

Hogy miért nem mentem zenétlen kávéházba? Mert megszoktam az én törzskávéházamat, amelyben nekem is volt egy tenyérnyi törzsasztalom. Megszoktam.

Egy este olvasom a lapokat. Valami hiányzik s ez a tudat mindig bántó. Valami nincs úgy a kávéházban, mint máskor. Olyan kihalt, olyan esendes. Körülnézek. Szemben az asztalkámmal, a törzsasztalkámmal ma is ott ül a porcellános szőke asszony. Vele szemben a másik asztalnál: a barna fiú. S ma is ép úgy szépelegnek egymásra szemmel, mint máskor. A szomszédban ma is ott ülnek törzsasztaluknál ugyanazok a tisztek, akik már hónapok óta. A másik oldalon ott ül még mindig a hadseregszállító barátjai körében. Más asztalnál dühösen kártyáznak a férjek, mit érdekli őket a háború? s külön asztalnál ma is ott unatkoznak a feleségek, amint tegnap és tegnapelőtt és azelőtt és annak előtte. Mindenki ott ül a helyén a maga megszokott szórakozása mellett és sehogysem jövök rá, hogy mi hiányzik. Valami, aminek a hiánya bánt, bosszant, idegesít. Nem találom a helyemet, pedig ott ülök a törzsasztalkámmal. Valami, valami hiányzik, valami nincs úgy mint tegnap és máskor és azelőtt és mindig. De mi lehet, mi lehet? Töprengök, töröm a fejemet s közben fékezem lázongó idegeimet.

Egyszer csak elkiáltja magát a szomszéd asztalnál egy huszártiszt:

— Na mi az főúr, máma nem lesz cigány?

Hopp, megvan! Ez az, ami hiányzik: nem szól a cigány. A sokat szidott, átkozott cigány, akit hegedüstül, cimbalmostul, nagybőgöstül annyiszor a pokol fenekére kívántam. Amiért annyiszor imádkoztam az emberek, kávéházak és cigányok sorsát intéző égi hatalmakhoz, hogy legalább egy este ne volna cigány, ne volna zene, hanem egy kis idegpihentető csend, most ime itt van az annyira áhított est.

S most alig bírok az idegeimmel. Hiányzik valami. Valami, amit megszoktak, a — cigányzene.

— **A képviselőház ülése. Budapestről jelentik:** A képviselőház pénteki ülését Szász Károly alelnök nyitotta meg. Napirenden volt a hadikárpótlási igényről szóló törvényjavaslat tárgyalása. Papp Géza előadó megokolta a javaslatot. Sztéryi József szólalt fel ezután és kifejtette a javaslat egyes hiányosságait, de azért ő is hajlandó megszavazni a javaslatot. Bárány Samu honvédelmi miniszter fölvilágosításai után elfogadták a törvényjavaslatot. Ezután a jövedéki kiadás büntetőjogi javaslatát tárgyalták. Jakabffy Elemér előadó ismertette a javaslatot. Vázsonyi Vilmos hosszasan bírálta és hiányokat sorolt fel. Balogh Jenő igazságügyminiszter előadta, hogy a javaslat haladási és sok előnyös változtatást tartalmaz; az állam érdekeit biztosítja. A Ház ezután elfogadta a javaslatot. Huszár Károly indokolta meg a hadisegélyezés módosításáról szóló javaslatát. Kifejtette, hogy a hadisegély olyan kevés, hogy abból a mai viszonyok között megélni lehetetlen. Hőseink elvárhatják, hogy a családjaik ne szenvedjenek nélkülözést. Indítványozza, hogy az elesettek családtagjairól törvényhozásilag gondoskodjanak. Gróf Tisza István miniszterelnök: A kérdés megoldásánál tömérdek nehézségek vannak. A segélyezés továbbítása alkalmat adna a munkesélyezésre. A visszaállások megszüntetéséről az indítvány tárgyalása felesleges. — A Ház a tárgyalást mellőzi. Ezzel az ülés véget ért. A legközelebbi ülés csütörtökön lesz, amikor a kivételes hatalom igénybeviteléről szóló miniszterelnöki jelentés kerül napirendre.

— **Februárban ismét életbe lép a vasárnapi munkaszünet.** A háború előtt valamennyi üzlet vasárnap délelőtt tíz órakor zárni tartozott, a vasárnapi munkaszünetről szóló miniszteri rendelet értelmében. A háború kezdetén a kereskedelmi miniszter fölfüggesztette a vasárnapi munkaszünetet és megengedte, hogy a kereskedéseket egész vasárnap nyitva tartsák. A kereskedelmi alkalmazottak ismételtén azt a kívánságot intézték a kereskedelmi miniszterhez, hogy a vasárnapi munkaszünetre vonatkozólag a háború előtt érvényben álló rendelkezéseket léptesse életbe. Hír szerint az érdekelték részéről egyhangulag megnyilvánuló kívánság rövid idő múlva teljesedni fog és a fővárosban ezentúl ismét egész vasárnap zárva lesznek az üzletek, a vidéken délelőtt tíz órakor fog kezdődni a vasárnapi munkaszünet. A kereskedelmi minisztériumban már elkészült a vasárnapi munkaszünet tárgyában kiadandó